EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 17.12.2019
COM(2019) 630 final

POROČILO KOMISIJE EVROPSKEMU PARLAMENTU IN SVETU

o izvajanju pooblastil, prenesenih na Komisijo v skladu z Uredbo (ES) št. 1007/2009, kakor je bila spremenjena z Uredbo (EU) 2015/1775 o trgovini z izdelki iz tjulnjev

POROČILO KOMISIJE EVROPSKEMU PARLAMENTU IN SVETU

o izvajanju pooblastil, prenesenih na Komisijo v skladu z Uredbo (ES) št. 1007/2009, kakor je bila spremenjena z Uredbo (EU) 2015/1775 o trgovini z izdelki iz tjulnjev

1. UVOD

Uredba (ES) št. 1007/2009[1] Evropskega parlamenta in Sveta o trgovini z izdelki iz tjulnjev (osnovna uredba) prepoveduje dajanje izdelkov iz tjulnjev na trg EU.

Spremenjena je bila z Uredbo (EU) št. 2015/1775[2], da bi se upoštevale odločitve Svetovne trgovinske organizacije v zadevi glede izdelkov iz tjulnjev[3]. Ureditev EU v zvezi s tjulnji tako dovoljuje dve izjemi od prepovedi:

1) Dovoljuje dajanje na trg izdelkov iz tjulnjev, če so izdelki iz tjulnjev pridobljeni z lovom, ki ga izvajajo Eskimi ali druge avtohtone skupnosti, in če so izpolnjeni posebni pogoji iz člena 3(1) osnovne uredbe, kakor je bila spremenjena.

   Člen 3(1a) iste uredbe, kakor je bila spremenjena, prav tako določa, da je izdelku iz tjulnjev, ko je dan na trg, priložen dokument, ki potrjuje skladnost s pogoji, določenimi za uveljavljanje „izjeme za Eskime ali druge avtohtone skupnosti“. Potrdilo o skladnosti bi moral izdati organ, ki ga v ta namen prizna Evropska komisija, v skladu s členom 3 Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 2015/1850[4] (izvedbena uredba).

2) EU dovoljuje uvoz izdelkov iz tjulnjev tudi, kadar je priložnostne narave in je sestavljen izključno iz izdelkov za osebno uporabo potnikov ali njihovih družin (člen 3(2) osnovne uredbe, kakor je bila spremenjena).

2. PRAVNA PODLAGA

Člen 3(5) Uredbe (ES) št. 1007/2009, kakor je bila spremenjena z Uredbo (EU) 2015/1775 o trgovini z izdelki iz tjulnjev, določa, da se v primeru obstoja dokazov, da se lov na tjulnje izvaja predvsem za komercialne namene, na Komisijo prenese pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov v skladu s členom 4a, da se prepove dajanje na trg izdelkov iz tjulnjev, pridobljenih z zadevnim lovom, ali omeji količina tovrstnih izdelkov, ki se lahko da na trg. Zlasti je pomembno, da Komisija pred sprejetjem teh delegiranih aktov ravna v skladu s svojo običajno prakso ter opravi posvetovanja s strokovnjaki, vključno s strokovnjaki držav članic.

Člen 4a(1) in (2) osnovne uredbe, kakor je bila spremenjena, določa, da se pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov prenese na Komisijo za obdobje petih let od 10. oktobra 2015. Določa tudi, da Komisija pripravi poročilo o prenosu pooblastila najpozneje devet mesecev pred koncem navedenega petletnega obdobja.

Člen 4a(2) osnovne uredbe, kakor je bila spremenjena, določa, da se prenos pooblastila samodejno podaljšuje za enako dolga obdobja, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja, medtem ko člen 4a(3) določa, da lahko Evropski parlament ali Svet kadar koli prekliče prenos pooblastila.

[1] https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SL/TXT/?uri=CELEX:32009R1007.
[2] https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SL/TXT/?uri=OJ:L:2015:262:TOC.
[3] http://trade.ec.europa.eu/wtodispute/show.cfm?id=475&code=2.
[4] https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SL/TXT/?uri=OJ:JOL_2015_271_R_0001.

3. IZVAJANJE POOBLASTILA

Komisija v obdobju poročanja, tj. med 10. oktobrom 2015 in 10. januarjem 2020, ni izvajala svojih delegiranih pooblastil, saj ni bilo dokazov, da je lov na tjulnje potekal predvsem iz komercialnih razlogov.

Komisija meni, da bi bilo treba sedanje petletno obdobje prenosa pooblastil podaljšati, saj bi se takšne komercialne prakse lahko pojavile v prihodnosti.